

ΕΥΧΗ
ΣΙΑ ΤΟ
ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
1885.

1/18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.
ΑΡ. 89.

ΠΕΡΙΒΟΜΕΝΑ.

Περὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἐπιστῶν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἰσὺς περὶ τῆς ἐπιτομῆς τῶν αἰσθητικῶν (ἀντιθέτως) — Ἰστορία ἐνὸς βέλτου. — Ἡ Στιγγραφία Μαρτ. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου.

τῶν ἀρχαίων. — Οἱ ἱσθὸς τῶν βέλτων ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Χρυσὴ βροχή. — Ἐπιτομία χωρὶς τοῦ ἁλά. — Ἡ Στιγγραφία Μαρτ. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου. — Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκείνου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐχόντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν πρόθεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ "Ἐσπεροῦ", ἢν ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα, ἀπεφασίσαμεν ὅτι ἀρχίσωμεν προσεχῶς τὴν δημοσίευσιν τῶν καλλιτέρων προϊόντων τῶν νεωτέρων ἡμῶν ποιητῶν ἐν παραρτήματι. Τὸ παράρτημα τοῦτο, ἕπερ προσφέρεται τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς δωρεάν, θέλει ἐκδόσθαι ἐν ἐκάστῳ τεύχεϊ τοῦ "Ἐσπεροῦ" καὶ περιέχει κομμάτια καὶ φιλοκαλῶς τετυπωμένα τὰ ἐλεγκτικότερα τῶν ποιημάτων, ὅπως θαυμηθῶν ἀποτελεσθῆναι τῶν ἐξ 20 περίπου τυπογραφικῶν φύλλον (εἰς σχῆμα 8^ο), ὅστις δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἔσται καλῶς καὶ εὐπρόσδεκτος στολισμὸς πάσης Ἑλληνικῆς διδουλοῦσας, καὶ ὅσον μάλιστα πολλὰ τῶν ποιημάτων τούτων κατέστησαν ἤδη δυσερέτα. Τῶν ποιημάτων προταχθήσονται καὶ σύντομοι βιογραφίαι τῶν ποιητῶν καὶ αἱ προσωπογραφίαι αὐτῶν, ὅσων τοῦτο ἐπιτῆται.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΑΣ

ΚΑΙ

ΙΔΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΩΝ.

ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανθρίτου Κ. Καλοζώμου.

(Συνέχεια.)

Θεὸς ἐστὶ παντοκράτωρ, καὶ ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ κτλ. οὕτως ἀγαπᾷ τὴν γυναικῶν τῶν περὶ Θεοῦ, ὅσον καὶ περὶ κόσμου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τὸ λογικὸν ἵνα εἴη αὐτὸς ὡς ἄλλο φῶς ἐκ τοῦ Θεοῦ φωτός, πρὸς τοῦτο παρίσταν αὐτῷ συνειδήσιν, δύνανται τοῦ νοεῖν, δύνανται τοῦ κρίνειν καὶ διακρίνειν τὸ καλὸν τοῦ κακοῦ, τὸ ἀγαθὸν τοῦ πονηροῦ, ὡστε διὰ τῆς ὁρθῆς νοουμένης φρονήσεως διὰ τοῦ ἀληθοῦς φωτισμοῦ τοῦ πνεύματος, τῆς ἀληθοῦς σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ἧται τῆς διηλεκτικῆς εὐνομιᾶς, γνῶσεως τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐνοίας οὕτως ὅσπερ ἐγγύστερον πρὸς ἐκείνου, ὅστις λέγει περὶ αὐτοῦ: "ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς". (Ἰωαν. 14, 6.) Ἡ ἄλλως εἰπαὶ ἵνα γίνηται ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ὅμοιος τῷ Θεῷ.

Ταῦτα δὲ εἰσι τὰ μόνα ἐξαιρετικὰ ἀληθῶς προσήκοντα μεθ' ἑν ἐποικισθῆναι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ ἐν οἷς δύνανται νὰ ἐξαση τῶν κυριωτέρων ἐπισημῶν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, οὐχὶ δὲ ἡ σωματικὴ αὐτοῦ λαχὺς καὶ βίωμα καὶ ἢν ὑπερερεῶσιν αὐτὸν ἀμύπηλα κτήνη. Διὰ τῆς ὑπεροχῆς λοιπὸν τῆς πνευματικῆς δυνάμεως, ἧται τῆς διανοίας καὶ τῆς γνῶσεως καθίσταται ὁ ἄνθρωπος κύριος τῶν ἐπὶ γῆς δημιουργημάτων, ὡν δεσπῶν δύνανται διὰ τῆς νοήσεως καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ ἵνα αὐτῶν εἴη μάλλον τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν καὶ δεσποτικὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, διότι οὐδεὶς ἀνοσεῖ, ὅτι ὅσων μάλλον διὰ τῆς ὁρθῆς σκέψεως καὶ γνῶσεως κύριοι γενόμενα τῶν πραγμάτων, τῶσιν μάλλον νοούμενα αὐτὰ καταλλήλοτερον προσκοιούμενα τῇ ἡμετέρῃ πνεύματι τῇ διαιουδύοντι εἰς αὐτὰ, καὶ προσφεύσαντα καρποῦμενα τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφέλειας: "Ὅταν δὲ τις λέγει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἐνεκωσθη λαθὼν τοῦ πράγματος, ἐξέφυ τούτο ἔνθεν ἐν τῇ φύσῃ πῶθω καὶ μολήσῃ, πάντα ἐπὶ τούτοις κινᾷ πρὸς τὸ ἐπιγινώσκειν. Οὐ γάρ τις μὴ ἀντιλαμβάνεται, οὐδὲ ποθεῖ αὐτό, οὐδὲ ἀσπάζεται τὴν παρ' αὐτοῦ ὠφέλειαν". (Στρωμ. γ', 406, 407.) "Ἄλλως τε πᾶν τὸ μὴ ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ ἐξαιρετικὸν παρ' ἡμῶν

ἐστὶ πάντως δὲ ἡμᾶς κεκρυμμένον τι, ἐστὶ οἰοῦναι χώρα ἀγνωστοῦ, ἢ ἄλλως εἰπαὶν ὅτι τῆς, ἧται μὴ κατακατηύεσσα εἰσέτι παρ' ἡμῶν ὡς προβάλλουσα τῇ κυριότητι τοῦ ἡμετέρου πνεύματος φραγμῶς ἰσχυροῦς καὶ ἀνεπερλήτους μένει ἀκατάργητος καὶ ἀρρησιμολογίτου.

Ἐάν δὲ ὁ ἄνθρωπος θελήσει ἵνα ὄρῃ κατὰ τὴν θεῖαν ἀπόβυσσον τῶν ἐπὶ τῆς δημιουργημάτων ὁφείλει ἵνα ἀνευρίσκη σπουδῆς αὐτὰ καὶ γινώσκῃ καλῶς. Ἡνωρημένον καίτοι ἀσίπτοτε πρὸ τῶν ἐλεμμάτων αὐτοῦ τὸ μέγα τῆς φύσεως διδόνον, ἕπερ πᾶς ὁ μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκων δύνανται θαυμηθῶν καὶ κατ' ὀλίγον ἵνα ἐνοῇ τὸ σπουδαῖον περιεχόμενον αὐτοῦ. Τὸ διδόνον δὲ τοῦτο δύνανται εἰσεῖν ὅτι διαίρειται εἰς τρία κύρια μέρη, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον περὶ κτηνῶν πραγματεύεται, τὸ δεύτερον περὶ φυτῶν, καὶ τὸ τρίτον περὶ λίθων καὶ μετᾶλλων. Ἦ: δὲ ἕτερος δύνανται νὰ ἐρευνῆσθαι καὶ σπουδῆσθαι αὐτὰ ἢν μὴ πρῶτον τοῦτο ὁ ἄνθρωπος; ἢ πῶς δύνανται ἵνα δεσπόζῃ οὕτως ὡς προσεβίβη τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, τῶν πεγνῶν τῶν ὑπὸ τῶν οὐρανῶν, τῶν κτηνῶν ἀπάντων καὶ τῆς ἑλῆς ἐν γένει γῆς μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφορμένων ποικίλων καρποφόρων ἐνδόνων καὶ χόρτων ἀνεῦ τοῦ γινώσκοντος αὐτὰ καλῶς; (Ἰωαν. 14, 6.) Ἡ ἄλλως εἰπαὶν ἵνα οὕτω διδοῦν καὶ κατανοῇσθαι τὴν ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα διέπουσαν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ ὅσον ἵνα μετὰ ἐξέλιον ἀποδοῦναι, εὐν ἄλλοις ἡθιτοῖς ἐργαί, καὶ εἰς τὴν περὶ τῆς φύσεως ἐρευνᾶν, καὶ ὅσον ἢ πρόκατῆτος ὁρθῆς καὶ θαλαίας περὶ αὐτῆς γνῶσεως μεγάλως συμβάλλεται εἰς κατανοῆσθαι τῆς θείας δυνάμεως καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς: ὡς δὲ πάλαι ποτὲ ἐπέθετε ὁ δημιουργὸς τοῖς πρωτοπλάστοις τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ ἵνα ἐρευνῶντες γινώσκωσι καὶ ἐνομῶσιν αὐτὰ, οὕτω καὶ νῦν καὶ ἀσίπτοτε προβάλλει ταῦτα καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἵνα γινώσκοντες αὐτὰ ἐνομῶσμεν, διακρίνωμεν, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν βουθίζωμεν. Ἐάν δὲ διδάσκαλοι προσηκόντες τῶν τμημάτων ἢ κλάδων τούτων δύνανται ἵνα κληθῶσιν οἱ ζωολόγοι, οἱ βοτανικοὶ, καὶ ὀρυκτολόγοι ὅσον ἵνα ἐπιλαμβάνονται εὐδαρῶς τῆς ἐρευνῆς ταύτης πρὸ πάντων οὗτοι, εἴτα δὲ γενόμενοι ἡμῖν ὁδηγοὶ ἐξ χωρῶν ἀκαμάτων μέχρι τῶν στρωμάτων καὶ φύλλον ἐκείνων, ἕτινα οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἀνεκάλυψε, ἢ ἄλλοι χωρὶ ἐψηλάφησαν, ἢ ἀπέκοψαν. Ἡ σπουδὴ αὐτῆς ὀμολογούμενη ὅτι ἔχει μὲν τὰς ἀεὶ δυσερέτας, ἀλλ' εἰς ἀνακούφισιν αὐτῶν ἐπέρχονται ὡς ἐπίκουροι ἐν μέρει καὶ ἄλλοι, ἐξ ὧν κατὰ πρῶτον μὲν ὁ φυσικοφίλος, ὅστις εἰσοδῶν μέχρι τῶν κατωτάτων στρωμάτων καὶ μέχρι αὐτῶν τῶν ἐγκαίων τῆς

γῆς ζητεῖ ἵνα ἀκριβῶς ἀνεύρη τὴν θάβιν αὐτῆς: εἴτα δὲ ὁ χημικός, ὅστις διὰ τῆς ἀναλυτικῆς αὐτοῦ μεθόδου κατορθοῖ ἵνα διακρίνῃ τὰ διάφορα εἶδη τῆς ὕλης: μετ' αὐτοὺς δὲ καὶ ὁ μαθηματικός, ὅστις καταμετρῶν τὸν χρόνον πάσης ἐπιφανείας καὶ ὑπολογίζων καὶ αὐτὰ τὰ μέγιστα ὕψη ἀποφασίζει γινώσκων οὕτως ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν, ὡστε εἰς οὐδὲν σφάλλεται. Διὰ τὸ μέτρον αὐτοῦ ἡ οὐκεία γῆ ἐστὶ λίαν σμικρὰ, τοῦτο δὲ ἐνεκα ἀναγκάζεται νὰ ἀναθῆ ὡς ἀπρονόμητος εἰς ὕψηλῃν τινα σκοπιάν. Ἐφ' ἧς καταπεύθων τοὺς ἐν τῇ οὐρανῷ ἀπερῶματι δόξαι μαντας, ὡν ἕκαστος ἔχει ἄξιον κόσμον μεγάλου, ἀναγινώσκαι σαφῶς καὶ ἀπταιστος τὰς ἱερογλυφικὰς οὕτως εἰπαὶν ἐπιγραφὰς τῶν ἀστέρων καὶ ἀνακαλύπτει καὶ τὰς μυστικωτάτας αὐτῶν κινήσεις.

Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ὁ μετὰ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων προκίσεως προνομίων ὑπὸ τῆς θείας προνοίας πρέπει νὰ μὴ ἐρευνῇ καὶ σπουδᾷ τὴν φύσιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ; καὶ τοῦτο οὐχ' ὅπως ἐν αὐτοῖς μετῆν, ἀλλ' ὅπως ἐπ' αὐτῶν ὠφελῆ εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ πνευματικοῦ κόσμου: οὐχί! οὕτως ἐπαυσαν, οὕτως θέλει καὶ οὕτως ἐρευνῶν τὰ πάντα, καὶ ἀπείθει: ὅτι, ἐν ᾧ ἐνοῖσι τῶν ἀνθρώπων ἀσχολοῦνται περὶ ταῦτα, ἄλλοι δὲ ἐπιλαμβάνονται τῆς σπουδῆς: τοῦτο, ἕπερ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ὕψιστόν ἐστὶ καὶ σπουδαῖον ὅσατον ἐπὶ γῆς, ἧται τῆς σπουδῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐληθεῖς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐν ἡ ἀτάχθῃ θέσει ἱσταται ἐν μέσῳ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου ὡς ἱερεὺς οὕτως εἰπαὶν τῆς φύσεως καὶ παρεῖχει τοῖς περὶ τὴν σπουδὴν αὐτοῦ ἀσχολοῦμένοις ὕψεις τῶσιν ποικίλας καὶ θελτικὰς, ὅσων καὶ ἄξιως μεγάλου θαυμασμοῦ. Τῶν ἐρευνῶν δὲ τούτων ἄλλοι μὲν ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐξετάσεως τῆς ὕλης αὐτοῦ φύσεως, ἢν περιπᾶται ἵνα σπουδᾶσιν ὅσον οἷον τε ἀκριβέστερον καὶ ἅπαντα αὐτῆς: τὰ μέλη. Ἀγνοοῦν δὲ εἰς τοῦτο οὐχὶ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς πολυμαθείας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἐνεργείας προθέσεως καὶ τοῦ ἱερῶ πῶθου τοῦ ν' ἀπαλλάξωσι διὰ τῆς σπουδῆς ταύτης τὸ πολυλαχῶς ὑπὸ διαφόρων παθῶν καὶ ποικίλων ἀδυσχερῶν κατατρυγόμενον καὶ καταβιβδόμενον ταλαίπωρον τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, καὶ προκίσεωσιν αὐτῷ τὸ προσφιλεῖς τῆς ὑγιείας ὄμιον: τοῦτο δὲ ἐνεκα καὶ ἡ Σχολὴ αὐτῆ ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ἀρχαίων "ordo gratiosus" ἧται τόπος τῆς χάριτος: ἄλλοι δὲ σπέρνοντας τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς τὸν κινούμενον πνευματικὸν ἕτον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνεγχεύοντας τὰς διαφόρους προθέσεις καὶ φάσεις αὐτοῦ ζητοῦσιν εἰ

αὐτῶν ἵνα μάθωσι τὰς διαφόρους κινήσεις καὶ καταστάσεις αὐτοῦ. Ἦτοι, πῶς ὁ ἄνθρωπος: εἶπεν ἄλλοις, καὶ πῶς νῦν ἔχει οὕτως, καὶ ἐπειθὴ τὸ πρὸς τοιαύτην ἐργασίαν πείδων τοῦ παρόντος κατορῶ εὐρίσκουσιν οὕτοι λίαν σμικρὸν καὶ ἄγονον ἀναγκάζονται χειραγωγούμενοι ὑπὸ τοῦ φιλολόγου καὶ ἱστορικοῦ ἵνα καταβῶσιν εἰς τὰ ἐπὶ γῆλα τοῦ παρελθόντος καὶ εἰς αὐτὰς εἰς τὰς τρώγλας τῆς παλαιᾶς καὶ γεγραμμένης ἀρχαιότητος, ἐνθα οὐδεμίαν ἴπλον ζῶντος καλεῖ ἴπλοισα οὐδεμίαν ἀντιχρῆ φωνὴ αὐτοῦ, καὶ ἐνθὲς ὡς ἐν ἀποστῆ ἀρχαίᾳ καὶ θαθεῖ σκάτει ἀνακαμπόντες ζητοῦσιν καὶ ἀνεύρωσι μεταξὺ τῶν ἀρειπῶν τῶν κτηνῶν τὰ εὐγενῆ πνευματικὰ ἐκείνα μέταλλα καὶ τιμαλφῆ κειμήλια, ἅτινα παρασπῶνται ὑπὸ τῆς ὀρθότητος τοῦ χρόνου φορῶς καὶ ἀναμυθῆνται μετὰ τῆς πολλαπλῆς ὕλης τῆς ἱστορίας κατακαλύφθησαν. Ἀπαντες δ' οὕτοι οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀνορευτέμενοι πολύτιμοι πνευματικοὶ θησαυροὶ παρέχονται εἴτα πρὸς ταξινόμησιν καὶ χρησιμοποίησιν ἄλλοις τῆς ἐπιστήμης καλλιέργηται, ἐν οἷς περιλαμβάνονται οἱ δικασταὶ καὶ νομοθέται, ἕπερ δὲ καὶ κυβερνήται τῶν λαῶν καὶ τῶν τῆς πολιτείας πραγμάτων. Οἱ τεταγμένοι δὴλον ὅτι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως ἀπομένωσιν ἐν ἐκείνῳ τὸ δικαίον καὶ τρωπὸν τῆν ἄρμονίαν καὶ τάξιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὄντι τῶν ἀνθρώπων, ἔφ' ὃν ἀποσποδόντες πᾶσαν μεταξὺ αὐτῶν ἀναφορμένην εἶριδα, ἢ διαλλάσσαντες αὐτοὺς ἐν πνεύματι εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης: προδύων ὅσον αὐτοῖς ἐπιτῆται τὴν εὐμερίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἵνα δεξιῶς καὶ καταλλήλως ἐκτελέωσι τὰ ὠφελᾶ αὐτῶν ταῦτα καθήκοντα ἐκείνοι οἵτινες ἐκλήθησαν καὶ ἐτάχθησαν εἰς τὴν ὠφελῆν ταύτην τῶν νομοθετῶν καὶ πολιτικῶν ἀνθρώπων ὅσον καὶ πάντες: ἐν γένει οἱ ἔβουσαν τινὰ ἔργοντες, ὅσον ἵνα ἔχωσιν ἐν πρώτοις ἀκριβῆ συνείδησιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου, εἴτα δὲ γινῶσιν τὸν τε ἦθον καὶ ἔθιμον τῶν λαῶν οὗς διέπει καὶ κίνησθαι σὺν ἄλλοις ἡμίκοις προτερήσασθαι οὐ μόνον τὰς τῶν κωδίκων γνῶσιν, ἐν οἷς ἐρίζονται αἱ σκέψεις μεταξὺ ἀρχοντος καὶ ἀρχομένου καὶ τὰ καθήκοντα μεταξὺ ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἄλλας εὐρείας ἐπιστημονικὰς τε καὶ πρακτικὰς γνῶσεις, ἄλλως: τὰς τούτων ἀμοιρούσας βλάβεις ἀνοπολογίστου πρόβανι γίνονται, ἐφ' ᾧ καὶ μεριστῆν ἐπὶ τούτῳ ἐσέρουσιν εὐθύνην. (Ἀκολουθεῖ.)

ἹΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΑΦΗΓΗΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.)

Α.

ΕΝ Τῆ ΔΙΑΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ.

ἸΜΑΙ ἔσοχος, θελτικὸς, ἀκαταμάχητος! Οὐδεὶς δύνανται νὰ παραβληθῆ πρὸς ἐμέ. Τοιαύτη πρωτοτυπία, τοσαύτη λεπτότης καὶ συγχρόνως τοσαύτη δύναμις ἰδεῶν, κομψότης πλαστικῆς, ἐκφράσεως — ὡ! πάντα ταῦτα δὲν εὐρίσκονται τῶσιν εὐκόλως! Ἄνευ μετριοπρονοῆς δύναμις νὰ εἶπω ὅτι ὁ Δάντης καὶ ὁ Πετράρχης: φησινται κατῶν ἐμοῦ... Καὶ ὁ Φιλισταῖος θεὸς μου θέλει νὰ γινῶν ἔμπορος! Νὰ κρατῶ τὸ διδόνον τοῦ δοῦναι καὶ λαθεῖν, ὡ ἀντιγράφω εἰς τὸ κύριον διδόνον, νὰ

ἐτοιμάζω κίονους διὰ πίπριν — αὐτὰ θὰ ζητήσῃς ἀπὸ ἐμέ, τὸν ἀνεψιόν σου;... Ὁχι, ὄχι, δὲν θ' ἀποδέξωμαι τὴν λύψιν ἡμῶν!... Τυφλῆ! δὲν βλέπεις τὴν δάφνην ἀνεψιῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου; Ἦ: οἶδα πῶς θ' ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὅταν ἡμέραν τινὰ διατρέξω τὴν φιλοσοφικὴν ἀφῆμερῖα θ' ἀναγνώσῃς ἄρθρον πραγματευόμενον περὶ τῆς μεγαλοσύνης τοῦ ἀνεψιοῦ σου!... Διατί οἱ θεοὶ νὰ ἦναι πάντοτε τῶσιν περὶ; Τούτο εἶναι ἡ ἰσθὴ τῆς παρανομίας. Ὅποια ἐπιγραμματικὴ φέσις, ὅποια δύναμις, ὅποια ὀρμονία!... Φαίνεται συμφωνία τοῦ Βέτχουδεν. Εἰς ποῖον συγγραφεῖα νὰ στρέψωμαι τὰ βλέμματά; Ἡ ἐκλογὴ θ' ἀποβῆ δύσκολος, διότι ἐπόμενον εἶναι οἱ πτωχοὶ ἐκείνοι νὰ ἔλθωσιν εἰς χεῖρας... Ἀλλὰ θὰ σκεφθῶμαι καὶ θὰ ψηφίσωμαι ὑπὲρ τοῦ ἱκανωτέρου, τοῦ τιμωτέρου, τοῦ σφαιτέρου. Σήμερον οὐδὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρέπει ἡ ἀμελῆ τις... Ὀλιγώτερον τῶν διακοσῶν φράσεων τὸ φύλλον οὐδὲ ὁ καλλιτέρος μου φίλος θὰ ἔχη τὸ χειρῶγραφον. Ἐν ἄλλῳ θὰ εἴπω τεσσαράκοντα τοπογραφικὰ φύλλα... εἰς ὠραίατατος τόμος... Ἀπλότης εἰς τὴν σύνθεσιν, δέον νὰ ἦναι ἡ πρώτη συμφωνία... Ἐθάρρος λοιπόν! Ἄς ἐτοιμασθῶμαι διὰ τὸ ταξίδιον τῆς ἀθανασίας. Ἐφ' ἀφῆσιν πῶσιν τὸ στενὸν τοῦτο καὶ ἄθλιον δωμάτιον καὶ θὰ εἰσελθῶ εἰς μέγαρον εὐρῶ, μεγαλοπρεπές... Ἐ.

Ε.

ΕΝ Τῆ ΑΝΤΙΘΑΛΑΜῶ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

Ἦ! αὐτοὶ οἱ ἔμποροι, οἱ ἄρραβοι καὶ ἄνασσα! Ἀπίστευτον ἐστὶν μετὰ τῶν μεταπρατῶν τούτων τὸν γνώσεω ὑπάρχει τόση ὀλίγη καλαισθησία! Οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι ἰδέαν τοῦ ἔρθρου. Κατὰ τοὺς μῶσιν ἐκείνου νὰ μὴς χλευάσωμαι κατὰ πρόσωπον! Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχε τὴν ἀναίδειαν καὶ μοὶ πληρώσῃ ἐκαταστῶς τινὰ φράσεων ἵνα ἀναλόθῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου μου. Ἦτο νὰ κλαίῃ τις, ἢ τοὺς ἐλαχίστην νὰ γελᾷ... Ἀληθῶς ὁ θεὸς μου εἶναι ἴσσοος: παραβαλλόμενος πρὸς τὰ ἀγροῖα καὶ χαμερπῆ ταῦτα ἔντα. Ἀπὸ πρώτας εἶναι ἦδη ὁ ὀρθοὺς ἐκδοτής, καὶ ἰδοὺ νῦν καὶ ἕτερος. Ποιητὰ, καλλώπισον τὸ πρόσωπόν σου καὶ παρουσιάσθητι εὐθύνως. — Κύριε μου, ἔρχομαι... Οὐδὲ βλέμματος μὲ ἀείψῃ: ἐξακολοθεῖ ὁμολῶν μὲ τὸν γραφεῖα του. Μὴ λησμονήσῃς ν' ἀποστείλῃς τὰ ἑκατὸν ἀντίτυπα τῆς Συδίλλης πρὸς τὸν κύριον Π. Σ. ἐκ Κ... — Κύριε, ἔρχομαι... Ἦράφῃ πρὸς τὸν κ. Ν. ὅτι ἡ ἀποστολὴ θὰ γινῆ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ὅτε θὰ ἦναι ἐτοιμῆ ἡ δευτέρα ἐκδοσις. — Κύριε, τοὺ μῶ... "Ἐκομίσθησαν τὰ τοπογραφικὰ φύλλα τοῦ κ. Β;". — Κύριε, ἦλθον νὰ σᾶς πληρώσω... — Τί ἀγαπᾶτε; — Ἦ ἀλογοῦσθαι εὐτυχῆς, ἢν ἔδλαπον δημοσιεύσασθαι ὑπὸ τὸ ἀξίωτον ὄμῶν ὄνομα τὸ χειρῶγραφον τοῦτο. — Πρόκειται περὶ οικονομολογικοῦ ζητήματος; Ἰσομεν. — Ὁχι, εἶναι ποιήσεις. — Ἐν τοιαύτῳ περιπτώσει εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην... εἶμαι τῶσιν ἐνησχολημένος... Ἦ Γιάννη, ἀμέσως εἰς τὸν σιδερόδρομον τὸ δέμα τοῦτο. Διερχόμενος διὰ τὸ καταστήματός τοῦ κ. Ρ. ἐρώτησος ἢν ἔβρασαν ὁ τελευταῖος τόμος."

Ἦ! αὐτοὶ οἱ ἔμποροι, οἱ ἄρραβοι καὶ ἄνασσα! Ἀπίστευτον ἐστὶν μετὰ τῶν μεταπρατῶν τούτων τὸν γνώσεω ὑπάρχει τόση ὀλίγη καλαισθησία! Οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι ἰδέαν τοῦ ἔρθρου. Κατὰ τοὺς μῶσιν ἐκείνου νὰ μὴς χλευάσωμαι κατὰ πρόσωπον! Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχε τὴν ἀναίδειαν καὶ μοὶ πληρώσῃ ἐκαταστῶς τινὰ φράσεων ἵνα ἀναλόθῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου μου. Ἦτο νὰ κλαίῃ τις, ἢ τοὺς ἐλαχίστην νὰ γελᾷ... Ἀληθῶς ὁ θεὸς μου εἶναι ἴσσοος: παραβαλλόμενος πρὸς τὰ ἀγροῖα καὶ χαμερπῆ ταῦτα ἔντα. Ἀπὸ πρώτας εἶναι ἦδη ὁ ὀρθοὺς ἐκδοτής, καὶ ἰδοὺ νῦν καὶ ἕτερος. Ποιητὰ, καλλώπισον τὸ πρόσωπόν σου καὶ παρουσιάσθητι εὐθύνως. — Κύριε μου, ἔρχομαι... Οὐδὲ βλέμματος μὲ ἀείψῃ: ἐξακολοθεῖ ὁμολῶν μὲ τὸν γραφεῖα του. Μὴ λησμονήσῃς ν' ἀποστείλῃς τὰ ἑκατὸν ἀντίτυπα τῆς Συδίλλης πρὸς τὸν κύριον Π. Σ. ἐκ Κ... — Κύριε, ἔρχομαι... Ἦράφῃ πρὸς τὸν κ. Ν. ὅτι ἡ ἀποστολὴ θὰ γινῆ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ὅτε θὰ ἦναι ἐτοιμῆ ἡ δευτέρα ἐκδοσις. — Κύριε, τοὺ μῶ... "Ἐκομίσθησαν τὰ τοπογραφικὰ φύλλα τοῦ κ. Β;". — Κύριε, ἦλθον νὰ σᾶς πληρώσω... — Τί ἀγαπᾶτε; — Ἦ ἀλογοῦσθαι εὐτυχῆς, ἢν ἔδλαπον δημοσιεύσασθαι ὑπὸ τὸ ἀξίωτον ὄμῶν ὄνομα τὸ χειρῶγραφον τοῦτο. — Πρόκειται περὶ οικονομολογικοῦ ζητήματος; Ἰσομεν. — Ὁχι, εἶναι ποιήσεις. — Ἐν τοιαύτῳ περιπτώσει εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην... εἶμαι τῶσιν ἐνησχολημένος... Ἦ Γιάννη, ἀμέσως εἰς τὸν σιδερόδρομον τὸ δέμα τοῦτο. Διερχόμενος διὰ τὸ καταστήματός τοῦ κ. Ρ. ἐρώτησος ἢν ἔβρασαν ὁ τελευταῖος τόμος."

Ἦ! αὐτοὶ οἱ ἔμποροι, οἱ ἄρραβοι καὶ ἄνασσα! Ἀπίστευτον ἐστὶν μετὰ τῶν μεταπρατῶν τούτων τὸν γνώσεω ὑπάρχει τόση ὀλίγη καλαισθησία! Οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι ἰδέαν τοῦ ἔρθρου. Κατὰ τοὺς μῶσιν ἐκείνου νὰ μὴς χλευάσωμαι κατὰ πρόσωπον! Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχε τὴν ἀναίδειαν καὶ μοὶ πληρώσῃ ἐκαταστῶς τινὰ φράσεων ἵνα ἀναλόθῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου μου. Ἦτο νὰ κλαίῃ τις, ἢ τοὺς ἐλαχίστην νὰ γελᾷ... Ἀληθῶς ὁ θεὸς μου εἶναι ἴσσοος: παραβαλλόμενος πρὸς τὰ ἀγροῖα καὶ χαμερπῆ ταῦτα ἔντα. Ἀπὸ πρώτας εἶναι ἦδη ὁ ὀρθοὺς ἐκδοτής, καὶ

οσαν ἀλόγη οὐδὲ θλέμματος... Ἰπομονή! Ὁ τῶρανός μας ἐξέρχεται τῆς νόσχης, μάς παρατρῆει φιλικῶς καὶ λαμβάνει ἡμᾶς διανοητικῶς εἰς χεῖρας... Ἦλθεν ἡ σειρά μου. Τὸν βλέπω θεοθυσιάζοντα εἰς τὴν ἀνάγκην. Βεβαίως, οὐδ' ἔχει δίκαιον. — Ἀφρον εἰς τὴν ἐφημερίδα δὴν ἢ τρεῖς στίχοι θὰ πραγματεύονται περὶ ἐμοῦ... Ἀνθρώποι εὐγενεῖ, ἂν ἠδυνάμην νὰ σφίξω τὴν χεῖρά σου... Ἀλλὰ μὲ ἀποθίβει πάλιν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τί σημαίνει τούτος; — Εἰσέρχεται ἔξω κρατῶν κόνιστρον. Μὲ βίπτει ἐντὸς τοῦ κόνιστρον — εἶναι ὁ μεταπράτης ἐθελίων — Φρίκη!

ΣΤ'.

ΕΝ Τῶ ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΩ.

Ἐν τῷ κόνιστρον τῶν ἐθελίων, καὶ ἀντὶ δεκαπέντε λεπτῶν! — Ἐγὼ, ἐγὼ; Πλησίον μου Ἀριθμητικῆ τοῦ ἔτους 1701, παραπλήσιως ῥοιμάνου... Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ γείτονές μου ἀπῆλθον... ἤλθε μετρίσιον καὶ ἠγάρασαν τὴν ῥοιμάνου, καὶ γέρον καθήχηται καὶ ἠγάρασαν τὴν Ἀριθμητικῆν. Καὶ ἐγὼ μένω ἔδω... κανεῖς δὲν μὲ θέλει. Ἀγ! νὰ μὲ ἠγάρασέ τις! Μία χεῖρ μ' ἐγγίξει· εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, καλὲ μου ἀγνώστα, ὅτι μὲ σώσεις ἀπὸ τὴν αἰγματοσίαν ταύτην· πλὴν φεῖθι γνωρίζω τὴν χεῖρα ταύτην· εἶναι ἡ γονθοροειδὴς καὶ ἀάσφατος χεῖρ τοῦ ἔμπορου. Ἐρήματα πεταμένα", ψιθυρίζει ὁ ἔμπορος, καὶ μὲ βίπτει ἐντὸς ἄλλου κόνιστρον, τὰ ἐθελία τοῦ ὁποῖου παλοῦνται ἀντὶ πέντε λεπτῶν.

Ζ'.

ΕΝ Τῶ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΩ.

Ἡ φῶδὴ μου εἰς τὸν ἱστέρωρον περιτόλιζε τεμάχιον τυροῦ. Ἔρχεται καλὰ τῆς καὶ ζητεῖ ἀλειματοκηρίον, ἔσπερ τῷ δίδεται διπλωμένον ἐντὸς τῶν στίχων μου πρὸς τὴν Ἑλλάδα... Θεὲ πανάγαθε! Ἰδοὺ πάλιν ὁ ποιητὴς μου. Πόσον εἶναι ὠχρὸς! Πόσον μετεβλήθη!... Μὲ ἀναγνωρίζει — ἀναγνωρίζομαι καὶ ἐν δάκρυ του πίπτει ἐπὶ ἐνὸς στίχου μου!

Ἰδοὺ με πάλιν ἐν τῷ πενήντῳ μου δωματίῳ, οὐδ' ἀπῆλθον τόσον εὐχαριστημένον καὶ πλήρως ἐλεπίδων. Ἀρχίζω τις μὲ τὴν ποίησιν ἐπόμενον εἶναι νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν ἀλλαντοπώλην. Αἴ! ἂν ἤρχισον μὲ τοὺς ἀλλάντας, ἴσως ἡμέραν τινὰ ἠδυνάμην νὰ τελειώσω μὲ τὴν ποίησιν!

Ἐν Τεργέστῳ.

Διονύσιος Γ. Καραγιαννέως.

Ἡ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ ΛΙΜΝΗ.

(Ἰδιὰ εἰκόνα, ὄρα σελ. 261.)

Ἡ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ, ἐργαζομένη ἀπὸ τινος εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Πελλήνης, διανοήθη νὰ διοχετεύσῃ ἐσχάτως τὰ ὕδατα ταῦτα εἰς Στυμφαλίαν. Ἐκ τηλεγραφήματος δὲ ἐξ Ἀθηνῶν μαρτυροῦμεν ὅτι ἐπικρατεῖται πλημύρα ὡς ἐκ τούτου καὶ καταστροφὴ 15 ὡς ἑγχεστα χιλιάδων στρεμμάτων γαιῶν καὶ φυτειῶν. Λαθόντες, ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου,

ἔσπερ δόναται νὰ ζημιώσῃ τοὺς ἐργατικὸς κατὰ τὴν μερῶν ἐκείνων τῆς Πελοποννήσου, παραθέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς περιουτήτου ταύτης Στυμφαλίας λίμνης, περὶ ἧς τοσαῦτα ἐλέγχθησαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, διότι ἐνταῦθα ἀπῆρξεν ἡ σκηνὴ μύθου ἀρχαίου, καθ' ἣν ὄρεα ἠρπαικτικῶς ἐνδοκίμωτο παρὰ τὴν λίμνην, ἐπιτιθέμενα φοβερὰ κατὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ κατατρόγοντα αὐτοὺς ἢ τραυματίζοντα αὐτοὺς διὰ τῶν πετρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἦσαν ἐκ γαλλικοῦ. Ὁ Ἡρακλῆς φρονέσας τὰς Στυμφαλίδας ὄρεας, ἔσωσε τὸν τόπον ἀπὸ τῆς μάστιγος ταύτης.

Σήμερον ἡ λίμνη αὕτη εἶναι εὐρυτέρα ἢ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, διότι, φραγευσθῶν ἐν μέρει τῶν παλαιῶν καταβορῶν, τὰ ὕδατα ἐπλημύρῃσαν τὴν χώραν μὴ εὐρίσκοντα ἀρκαῦσαν διέξοδον. Τὰ περὶ τῆς λίμνης εἶναι ἄγνοα καὶ μελαγχολικά· τὰ εἰς τὰς ἄχθας αὐτῆς σχηματιζόμενα εἶλη ἀναπέμπονται ἀναθυμιάσεις δηλητηριώδεις καὶ οἱ περὶ τοὺς ἐπιπολάζοντες ἐνταῦθα. Ἐρημία, ἡ ἐπικρατοῦσα παρὰ τὴν λίμνην, αἰ ἀναθυμιάσεις καὶ ἡ θοραῖα ἀτμοσφαιρα, ὡς καὶ κατὰ τὴν Σίλην κοιλίαν περιστεφοντα ἄγρια καὶ περὶ ὅλην ὄρη, καθιστῶσι τὴν χώραν διαμονὴν οὐκ εὐχάριστον, καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὴν μετ' εὐχαριστήσεως ἀπέρχονται, ἐννοοῦντες κάλλιστα διατὴν ἡ ζωηρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φαντασία θέσασ τὴν σκηνὴν τοῦ ἀγρίου μύθου ἐν τῇ ἀγρίῃ ταύτῃ ἐρημίᾳ.

Αἱ Τελευταῖαι Ἡμεραὶ Μίας Ἀυτοκρατορίας.

(Ἐκ τοῦ Ἑταίρου ὑπὸ Σπυρ. Μ. Βλασσόπουλου.)

ἈΤΑ Δεκεμβρίου τοῦ 1852 ἀπέδωσαν ὁ συνταγματάρχης Παῦλος Φονδέρ, εἰς τῶν πιστῶν τοῦ ἀτυχτοῦς αυτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ ὀπαδῶν, ὅστις μέινει πλησίον τοῦ πρόδοθέντος ἡγεμόνος μέχρι τέλους παρεμβῆθαι καὶ εἰς τὸ τραγικόν τοῦ θλοῦ του τέλους. Ὁ Φονδέρ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Γορτιοῖ, μικρᾷ πόλει, κειμένη παρὰ τὴν Τεργέστην. Ὁ Φονδέρ ἔλαθε μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, τοῦ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος Γ', εἰς Μείξικόν ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ στρατηγοῦ Φορέυ, ἵνα κατακτήσῃ τὴν χώραν ἢ ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὕ ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν, σαλευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Πουέβλας ὁ Φονδέρ τοσοῦτον διακρίθη, ὥστε ὁ στρατηγὸς ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τῆς λεωάνος τῆς τιμῆς.

Ὅτε ὁ αὐστριακὸς ἀρχιδούξ Φερδινάνδος Μαξιμιλιανὸς ἀνεκνήρυξεν αὐτοκράτωρ τοῦ Μείξικου ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαξιμιλιανῶ Α', καὶ ὁ στρατηγὸς Φορέυ μετὰ μέρος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν, ὁ Φονδέρ εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αυτοκράτορος, τοσοῦτον διακρίθη διὰ τὴν εὐσεβείαν ὥστε ἔλαθε τὸν βαθμὸν ταγματάρχου καὶ εἰς ἐκ τῶν πρώτων τῶν παρὰ σῆμον τοῦ τάγματος τῆς Γουαδελούπης, ἰεροθέτος ὑπὸ τοῦ Μαξιμιλιανῶ. Τέλος δὲ, ὅτε ὁ αυτοκράτωρ ἐγκαταλείφθηκε ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος ἠραγκασθῆναι νὰ ὀκραιοποιῆθῇ δι' ὀλίγων δυνάμεων κατὰ τῶν πανταχῶθεν ἐπιπεσόντων ἐχθρῶν, εἰς τῶν ὀλίγων παραμεινάντων παρ' αὐτῷ πιστῶν ἦτο καὶ ὁ Φονδέρ, ὅστις συμμετασχὼν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ κυρίου του, ἔμελλε καὶ νὰ του-

φασιοθῆ μετ' αὐτοῦ ἐν Κουερταρῳ, ἀλλ' ἔλαθε χάριν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαξιμιλιανῶ ὁ Φονδέρ κατέφυγεν εἰς Ἀριζῶνα, καὶ ἐκείθεν διευθύνθη πρὸς βορρῶν καὶ εἰσελθὼν ὡς κυνηγὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μεγάλῃς εταιρίας τῶν ἀερμάτων καὶ σισυρῶν ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐγνωρίσα αὐτὸν ἤμην τότε πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου πενήκοντα κυνηγούς, οἵτινες κατὰ μῆνα ἤρχοντο εἰς Ἰουλιόπολιν τῆς Νεβράδακας, ὅπως παραδώσωσι τὰ ὄντα τῶν φρονιθέντων ζώων. Μεταξὺ τῶν κυνηγῶν τούτων ἦτο καὶ ὁ Φονδέρ. Εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐμφανίσει μοι ἐνεποίησε μερίστην ἐντύπωσιν καὶ ἔνεκα τοῦ ζωηροῦ αὐτοῦ βλέμματος καὶ διὰ τὸ δευτερικόν του, τὸ ὁποῖον ἐνεφαίνεν ἄνδρα λόγιον καὶ μαρορφωμένον· τοσοῦτην δὲ ἠσθάνθη εὐθὺς εἰ ἀρχῆς πρὸς αὐτὸν συμπάθειαν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ εἰσέβα ὀκειεῖσθαι φίλοι.

Ἡμέραν τινὰ τοῦ φθινοπώρου βροχὴ βαρῶσα καὶ ἀδιάκοπος ἠνάγκασε τὸν Φονδέρ νὰ ἐλθῇ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ οἰκηθῶ μου, ὅπου καθύβησα νὰ τὸν πείσω νὰ μοι διηγήθῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος βίου του. Ὁ Φονδέρ μοι διηγήθη ὅλα τὰ συμβάντα, τὰ ἐπενεχόμενα τὴν πτωσίαν τῆς αυτοκρατορίας ἐν Μείξικῳ καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀτυχτοῦ Μαξιμιλιανῶ. Ταῦτα θὰ προσπαθῶσ νὰ διηγηθῶ μὲ τὰς ἰδίαις αὐτοῦ λέξεσι.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου 1867 ὁ αυτοκράτωρ ἔλαθε τὴν εἰδήσιν ὅτι αἱ δημοκρατικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου Δὸν Βενίτου Ἰουαρὲξ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Δὸν Προφρητίου Διάξ ἐκυρίευσαν τὸ φρουρίον τῆς Πουέβλας καὶ ἔδωκαν κατὰ τῆς πρωτεύουσας. Ὁ δημοκρατικὸς στρατός, ἀγαπητὸς τῷ λαῷ, συνέκειτο ἐκ τσσαράκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, οὐχὶ στρατιωτῶν ἀγυμνάστων ἀλλὰ εἰθισμένων εἰς τὴν σκληραγωγίαν· κατὰ τοῦ στρατοῦ τούτου ὁ Μαξιμιλιανὸς δὲν ἠδύνατο ὕ ἀντιτάξῃ ἢ μόνον ἐξ χιλιάδας στρατιωτῶν, ὧν οἱ πλείστοι ἦσαν βλοιο ἀγύμναστοι. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίσεως τῆς ἀποισίας ἀγγελλίας ἐγὼ ἤρχον θέσασ· ἐπικαίρου ἐν τῷ φρουρίῳ Καπουλεπέκ, καὶ ἐκ τῶν ἡλλοιωμένων προσώπων τῶν ἐρχομένων γραμματοκομιστῶν ἠδυνάθη νὰ ἐννοήσω ὅτι ἐκτακτὸν τι συνέβαινε. Περὶ τὴν μεσομῆριον ἀφίχθησαν οἱ στρατηγοὶ Μισράων καὶ Μίσις, ὁ αὐστριακὸς στρατηγὸς Ζόχ, ὁ Βέλγος συνταγματάρχης Ρομπέρτ καὶ ἕτεροι ἀξιωματικῆς, φορῶν σὸλῃν γάλλου συνταγματάρχου, ὃν τότε δὲν ἐγνωρίζον, εἶτα δὲ ἔμαθον ὅτι ἦτο ὁ συνταγματάρχης Λόπεξ, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐπέπερωτο νὰ καταισχύνῃ τοσοῦτον τὸ ὄνομά του. Πρὸ μικροῦ ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶχε λάβει τὸ γαλλικὸν παράσημον καὶ εἶχε συστηθῆ παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Βαζαῖν εἰς τὸν αυτοκράτορα, ὅστις ἐνεπιστεύθη αὐτῷ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ τάγματος τῶν οὐσσάρων τῆς αυτοκρατορίας. Τὸ τάγμα τούτου ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων σωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμειναν πιστὰ τῷ αυτοκράτορι μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, συνέκειτο δὲ τὸ πλείστον ἐξ Οὐγγρων.

Κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου, ἐξ οὗ μετὰ τὴν εἰς Ἐδρώπην ἀναχώρησιν τῆς αυτοκρατορίας πᾶσα ἐθιμοταξία ἐξέλειπεν, ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ δικαιοκῶν τὴν σωματοφυλακίαν, προσεκαλεῖτο συνήθως εἰς τὴν αυτοκρατορικὴν τράπεζαν· συμφώνως πρὸς τὸ ἔθος τοῦτο εἰσῆλθον καὶ ἐγὼ περὶ τὴν πέμπτην ὥραν εἰς τὸ ἐστιατόριον, ὅθεν ἐφαίνετο τὸ λαμπρὸν τῆς πόλεως πανόραμα. Μετ' ὀλίγον αἱ θύραι ἠνοιχθῆσαν καὶ εἰσελθὼν ὁ αυτοκράτωρ μετὰ τῆς ἀκολουθίας του. Ὁ μονάρχης ἐκάθησε σιωπηλὸς εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἡμεῖς ἔλοι ἐμμήθημεν τὸ παράδειγμα του. Πάντες ἐφαίνοντο προκατελιγημένοι καὶ σκεπτικοί. Ἄμα ἐτε-

λείωσε τὸ γαῖμα ὁ αὐτοκράτωρ ἠγέρθη καὶ εἶπεν·
 “Ἀπεφασίσθη ἡ φρουρὰ τοῦ Μεξικῶν νὰ τεθῆ
 εἰς πορείαν σήμερον τὸ ἑσπέρα· ὑμεῖς, στρατηγὲ
 Μέινα, θὰ δεύσῃτε πρὸς ἑορρῶν καὶ θ' ἀνα-
 μένητε τὴν ἄφειν τοῦ τάγματος τοῦ στρατηγοῦ
 Μιραμῶν, ὅστις θὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν
 ἐν Ἀσκάλῃ, Ἰστακουίτλη καὶ ἐν ἄλλαις θέσσαι
 σταθμεύοντα στρατόν. Ὑμεῖς δέ, συνταγματάρχῃ
 Λόπεζ, θὰ μείνητε μετὰ τῶν πιατῶν μου οὐ-
 σάρων εἰς τὴν προσωπικὴν μου ὑπηρεσίαν. Ἐν-
 τὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ ἐπανιδῶμεν, Θεοῦ θέλον-
 τος, ἀλλήλους παρὰ τὰς Νορίας ἐν Σέρρω Γόρδφ.
 Καὶ τώρα, κύριοι, ὑγαίνονται!” Ἦτο τοῦτο τὸ
 τελευταῖον πολιτικὸν συμβούλιον τοῦ Μαξιμι-
 λιανῶ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος ἐγὼ εἰ-
 σήλθον εἰς τὸ τάγμα τῶν οὐσάρων, τὸ ὅποιον
 τῇ 6 Μαΐου ἀφίχθη εἰς Νορίας. Τὴν αὐτὴν
 ἑσπέραν ἐφθάσε καὶ ὁ Μέινας καὶ τὴν ἐπομένην
 πρωΐαν ὁ Μιραμῶν. Οὗτος οὐδαμῶν ἔφεραν
 ἐπικουρίαν, διότι τὸ δημοκρατικὸν κόμμα ἐπα-
 κράτει πανταχοῦ καὶ πάντες ἠρνοῦντο νὰ ὑπα-
 κοῦσασιν εἰς τοὺς στρατηγούς τοῦ αὐτοκράτορος.
 Ἡ μοναρχία δὲν εἶχεν ἢ ὀλίγων μόνον ἡμερῶν
 ζωῆν. Τοῦτο ἦτο εἰς πάντας φανερόν. Ὁ αὐ-
 τοκράτωρ δὲν εἶχε πλέον ἢ μόνον τὰ αὐστριακὰ
 καὶ βελγικὰ στρατιωτικὰ σώματα.

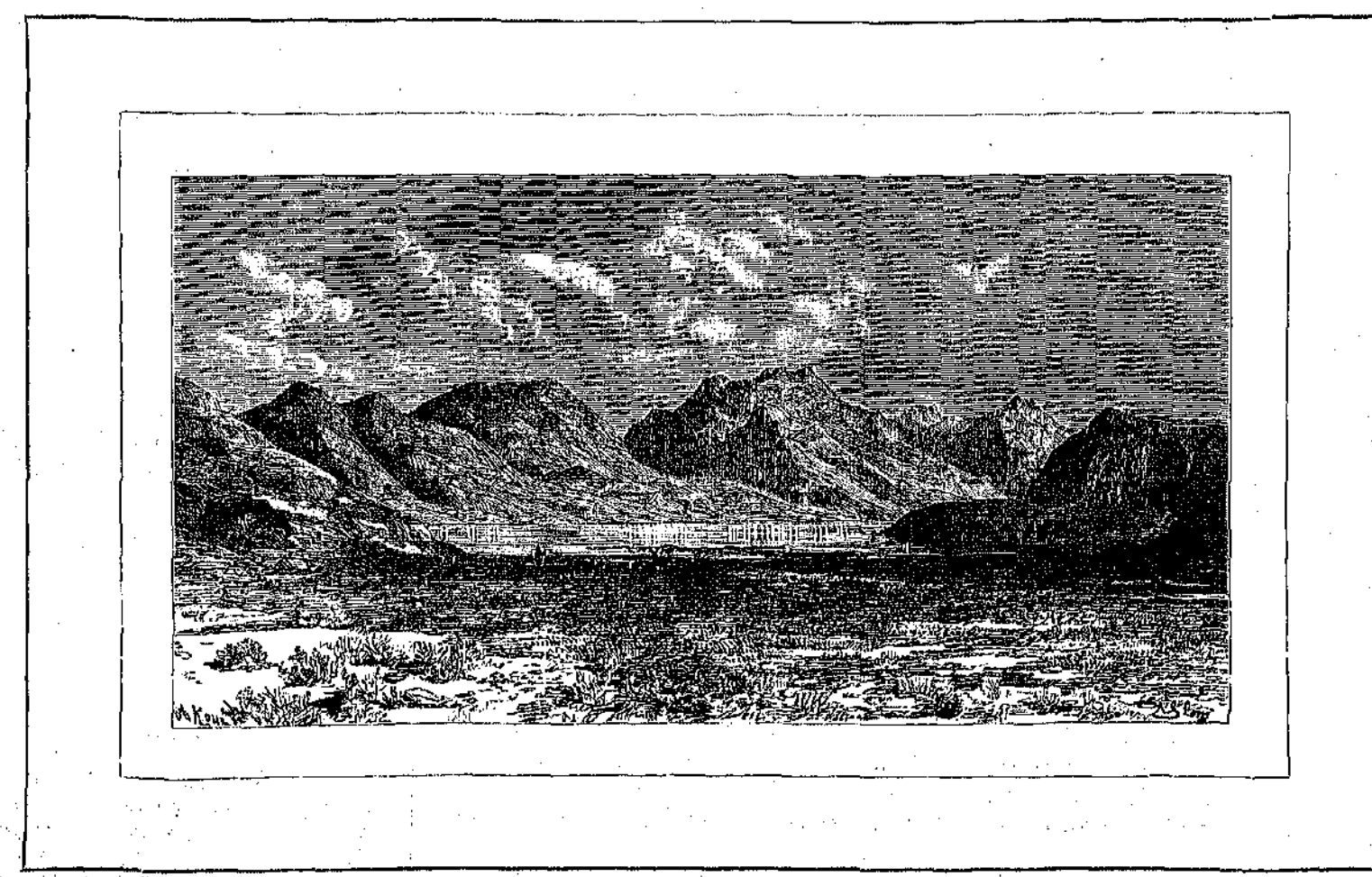
Ὁ Μέινας ἔλαθε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀριστερᾶς
 πτέρου· ἐκ δύο χιλιάδων ἀνδρῶν· ὁ Μιραμῶν
 ἔλαθε τὴν ἀρχηγίαν τῆς δεξιᾶς πτέρου, τῆς
 αὐτῆς δυνάμεως, καὶ ὁ στρατηγὸς Ζόλχ τὴν τοῦ
 κέντρου, ὅπου εὐρίσκειτο καὶ ὁ αὐτοκράτωρ. Ἐν
 ἄλλῃ ἐπομένῳ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἄνδρες. Ἡ
 δύναμις αὐτῆ ἠφειλε ν' ἀντιταχθῆ κατὰ τῶν
 στρατευμάτων τοῦ Διάζ καὶ τῶν σκοπευτῶν τοῦ
 Δάν Ἰσταδῶν Ἐσκοβέδου. Καίτοι γινώσκοντες,
 ὅτι μάτην ἠγωνιόμεθα, εἶχομεν ὅμως θάρρος
 καὶ εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ γύσωμεν τὸ αἱμά
 μας ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος.

Τῇ 7 Μαΐου ἐφθάσαν ἀπεσταλμένοι κτημα-
 τίου τινος ἀφωσιωμένου εἰς τὸν αὐτοκράτορα·
 ὁ ἀπεσταλμένος αὗτος ἐπαρουσιάσθη αὐθωρεῖ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΧΩΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΛΑΛΑ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.

ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἡ ἀγγελία ἦτο οὐνό-
 μος, ἀλλὰ θεδαίως ἐταιρικῆς σπουδαίτητος,
 διότι εἶδομεν τὸν αὐτοκράτορα περιπατοῦντα
 ὤχρον καὶ σιωπηλὸν ἐν μέσῳ τῶν οὐσάρων.
 Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μόνον στιγμῶν ἀγγέ-
 λεται ἡ ἐμφάνισις τῶν δημοκρατικῶν. Ἦρχετο
 πρῶτον τὸ ἱππικὸν ὀρμητικῶς· εἶποντο δὲ οἱ
 μελανοποὶ ἱππῶται τοῦ Διάζ, ὅτινες ἐπέπεσαν
 μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς, ὥστε ἡμεῖς ἐν ἀρχῇ οὐδὲ
 ἠδυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ τακτικῆς ἀμύνης.
 Τί ἀφελεῖ ὁ ἡρωϊσμός τῶν Βέλγων καὶ τῶν
 Αὐστριακῶν ἀπέναντι οὐστήματος πολέμου, τὸ
 ὅποιον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μάθωσιν εἰς διάστημα
 τριῶν ἐτῶν; Τὰ τάγματα τῆς δημοκρατίας
 ἐπύρροντο μὲν ὡς φοβεροὶ ἀνεμοστρόβιλοι, ἀλλὰ
 καὶ οὕτως ὁ ἀσθενὴς αὐτοκρατορικὸς στρατὸς
 ἤθελεν ἀντιοτῆ, ἐὰν ὁ συνταγματάρχῃ Λόπεζ
 μετὰ δύο ταγμάτων οὐσάρων δὲν ἐξετέλει ἐλε-
 θρίαν τιὰ κίνησιν, ἥτις κατέλιπε τὸν αὐτοκρά-
 τορα μεθ' ἑαυτοῦ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἄνευ ὑπερα-
 σπίσεως. Τὸ περικὸν τοῦ Ἐσκοβέδου ἐπωφελέθη
 τοῦ λάθους τούτου τοῦ Λόπεζ, ὅπερ δικαίως
 ἀνομιήθη προδοσία, ὅπως κυριεύθη τὸ κέντρον
 ἡμῶν. Ἐττώμεθα. Μόλις ὁ ἡγεμὼν ἠδυνήθη
 μετ' ὀλίγων ἀνδρῶν νὰ εισέλθῃ εἰς τὸ φρού-
 ριον τοῦ Κουρετάρου, ἐνθα μετ' ὀλίγων ἐπιλοιο-
 κήθη ὑπὸ τοῦ νικητοῦ ἐχθροῦ. Τῆς μεξικανικῆς
 τραγῳδίας προσήγγισεν ἡ λύσις! Τοῦτο πάντας
 ἐγινώσκωμεν. Αἱ τροφαὶ ἤρξαντο ἐκλείπειν· αἱ
 ἀλλ' οὐδὲς διανοεῖτο νὰ παραδοθῆ καὶ δλοι ἐν
 γένει ἐπολεμοῦμεν ὡς λέοντες θλιπόντες τὸ πα-
 ράδειγμα τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἐπειρᾶτο ν' ἀπο-
 θάνῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρείου. Ἀλλὰ φεῦ!
 παρωμένον ἦτο νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
 διὰ προδοσίας αἰχμαλώτος! Ἐντὸς ὀλίγων ἡμε-
 ρῶν ἐκλείσθημεν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς τοῦ
 ὄχρου φρουρίου, ὅτε τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς
 τὴν 15 Μαΐου ὁ Λόπεζ, αὐτὸς ἐκεῖνος, ἔνεκα
 τοῦ ὅποιου εἶχομεν ἀπολέσει τὴν μάχην, ἦνοιε
 τὰς πόλεις τῆ ἐχθρῶν. Ὁ Ἐσκοβέδος εἰσῆλθεν
 εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ Μαξιμιλιανὸς μετὰ τῶν
 περὶ αὐτὸν ἡγμελιώσθη. Ὁ ἡγεμὼν μετὰ δε-

Ἡ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ ΛΙΜΝΗ.

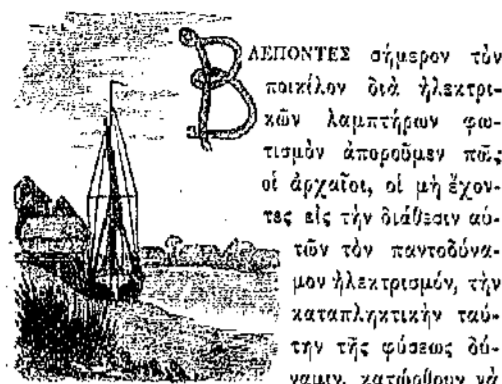

Η ΑΠΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ.

ΟΙ ΦΑΡΟΙ ΚΑΙ ΦΑΝΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ.

προφυλάττωσι την ναυτιλιαν από των επικαι-
λοτών αυτήν εκ του σκότους κινδύνων. Και

νά εμπιστευθώσι τα πλοία αυτών εις την όργην
των πνευμάτων του Εύξεινου Πόντου. Τούτους
φανούς ύπήρξαν εν αρχαιοτάτη εποχή και επί
της βορείου εισόδου του Βοσπόρου, εν τή θέσει
έν ή ή παράοσις διηγείται περί των υπό του
Ίάσονος ύποστάτων κινδύνων.

Περίεργον όμως είναι ότι ούδεμίαν έχομεν
θετικήν είδησιν περί φάρων κατά τους χρόνους
του Περικλέους, οστις άνήρ μεγαλεπήβολος, το-
σαύτα έποίησατο διά την υπεράσπιον των πα-
ραλίων της πατρίδος του. Έν τούτοις όμως
ούδεμίαν ύπάρχει άμφιβολία ότι ή στενή είσοδος
του Πειραιώς έφωτίζετο διά φανού. Περί του
κολοσσού της Ρόδου, οστις ύψοστος 120 πόδας
υπεράνω της θαλάσσης, άν γνωρίζομεν θετικώς

ποδών, και ή άνέγερσις αυτού έκείστιον 800
άργυρά τάλαντα. Το σχήμα του πύργου ήμοί-
αζε τό των πυραμίδων· ό δέ πύργος ήτο όλος
εκ λευκού μαρμάρου. Ο φανός ύψοστος 450
πόδας υπεράνω της θαλάσσης, και, ως αναφέ-
ρεται, έφωτίζεν εις απόστασιν έκατόν μιλίων.
Τούτο δεδείξαι είναι ύπερβολή, διότι πέραν των
30 θαλασσίων μιλίων ούδεις φάρος φαίνεται
ειμή διά του διόπτρου (και τά διόπτρα οι άρ-
χαιοί δέν έγνωρίζον ακόμη)· όπωσδήποτε όμως
δυνάμεθα να παραδεχθώμεν ότι έφωτίζεν εις
απόστασιν 20—25 μιλίων. Έπί 1500 έλα έτη
ό φάρος ούτος έρριπτε τάς ακτίνας του επί των
άσταθών κυμάτων της μεσογείου (μέχρι του
έτους 1803 μ. Χρ.), και περί αυτού λέγει ό

τούτου εις τον μέγαν Άλέξανδρον, και αναφέρει
έτι επί της κορυφής αυτού ύπήρχε κάτοπτρον,
έν της διατήρησεως του όποιου έξήρητο ή διάρ-
κεια της πόλεως Άλεξανδρείας. Έπειδή δέ ό
πύργος έχρησίμευε και ως φάρος και ως φρού-
ριον του λιμένος, συνειδέετο τρόπον τινά ή ύπαρ-
ξις αυτού μετά της ύπάρξεως της πόλεως.

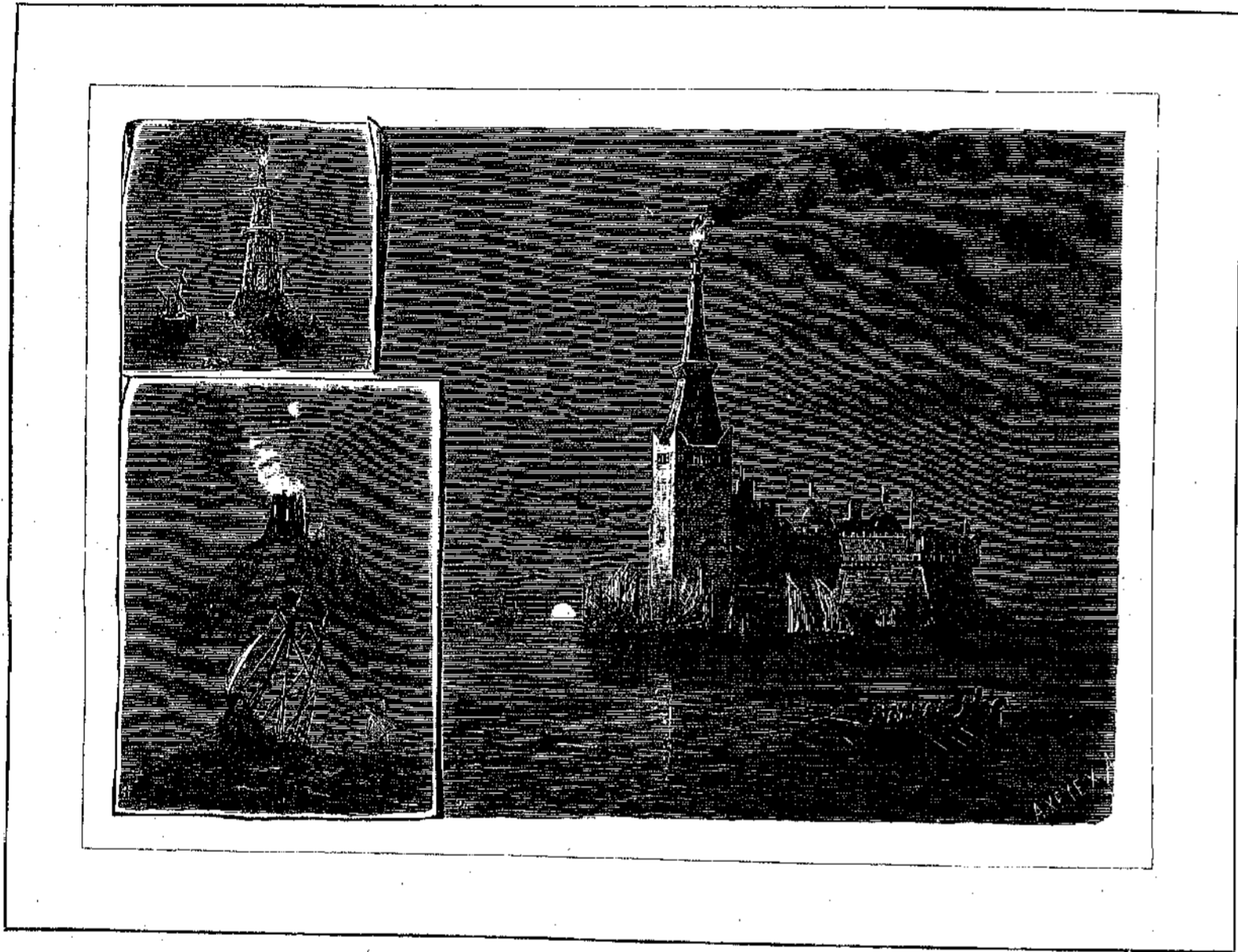
Η άνέγερσις του φάρου της Άλεξανδρείας
υπήρξεν άφαστηρία άλλων τοιούτων οικοδομών.
Πήσανόν είναι ότι και ή Καρχηδόνα προσέφυλτε
τους ναυτικούς της διά τοιούτων φανών, έδεδαιον
δέν είναι ότι οι Ρωμαίοι άνήγειρον φάρους έν
Ώσίτι, Ποσειδίσι και Ραθένη. Ο φάρος της
Ραθένης λέγεται ότι ήτο έφάμιλλος του της
Άλεξανδρείας. Άλλ' οι Ρωμαίοι δέν περιου-

γοι είναι στερεώτατος, διότι έν ή το έσωτερικόν
αυτού έχει διάμετρον 12 1/2 ποδών, έξωτερικώς
ή διάμετρος είναι 21 ποδών. Προς τό μέρος
της θαλάσσης και εις τό ύνω πάτωμα του πύρ-
γου ύπάρχουσι διατώ τετραγωνία ήπαι, δι' ών
εμπέμπεται κατά διαφόρους διευθύνσεις τό φώς.
Ίσως κατά τό σύστημα τούτου ήτο ήκοδομη-
μένος και ό ρωμαϊκός φάρος του Δούδρου.
Έτερος φάρος ίστατο εις τό θύριον μέρος της
Ουαλλίας, ως τούτο έτάξαται εκ της άνομασίας
της θέσεως Peny Caer Gyni, όπερ σημαίνει
"ό λήφος των φλογών".

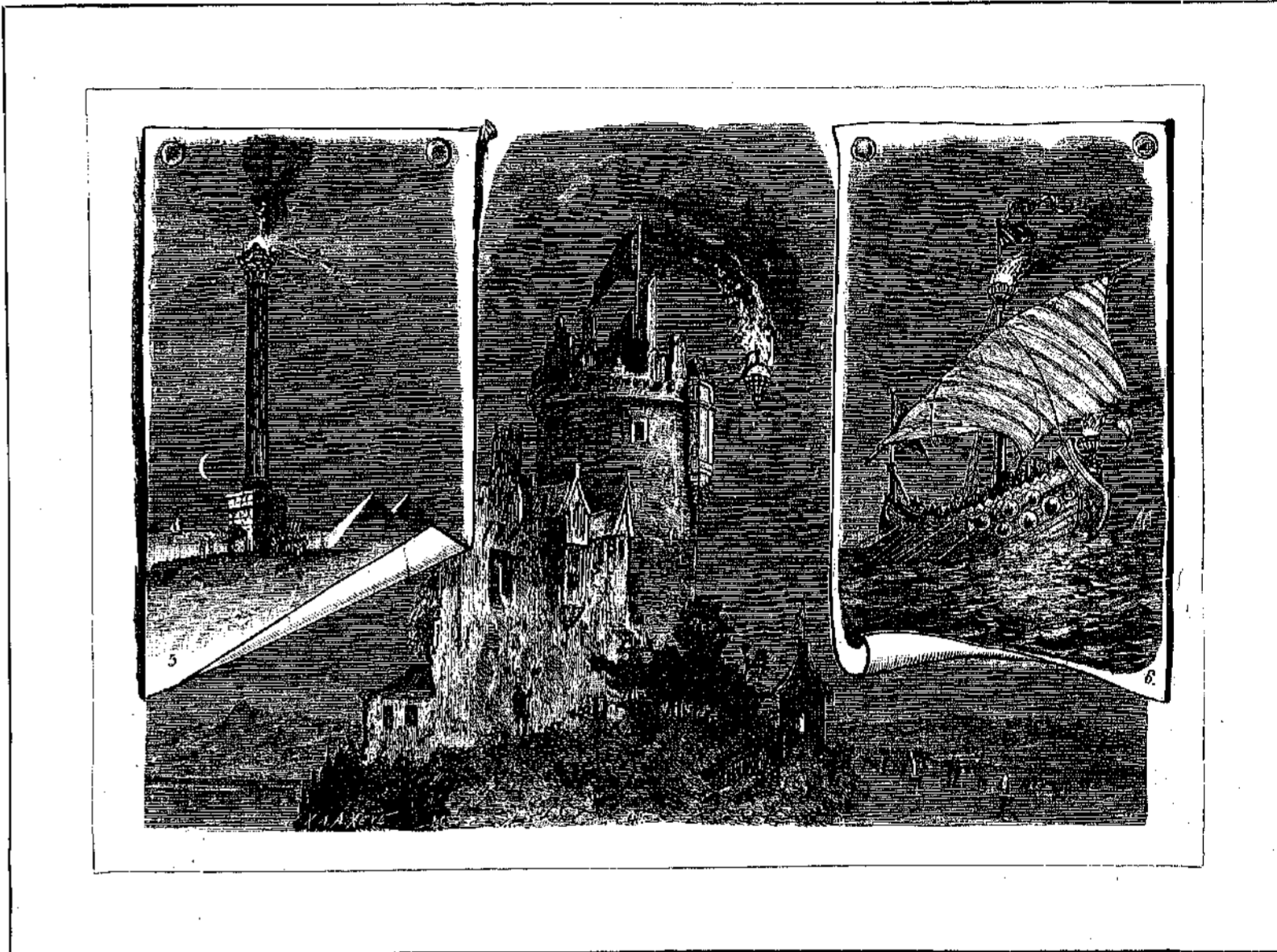
Περίεργον μύθον διηγείται Ρωμαϊός μυθο-
γράφος περί του φάρου της Κορούνης έν Ισπα-
νία· λέγει ότι ό Ηρακλής έκτισε τον πύργον

λάδας. Τούτοιοι φάροι ήσαν εις τά μάλλον κιν-
δονιώδη μέρη των ακτών.
Αιώνες παρήλθον και τά μέσα της διά θα-
λάσσης συγκοινωνίας άνεπτύσσοντο· μετ' αυτών
δέν και αι προσπόθειαι προς καλλιτέραν των
πλεόντων έκπαράλθουσι. Έπί Έρρίκου του Ζ',
της Άγγλίας, έσωστήθη σοματείον εκ μοναχών,
όπερ είχε την άποκλειστικήν ένολήν νά οδηγή
τά εισπλέοντα πλοία, να φωτίζη τάς ακτάς και
νά έπιτηρή τά παράλια. Τό σοματείον τούτο,
υπό άλλο όνομα, διατηρείται μέχρι σήμερον.

Έκ των παμπληθών φάρων, ος άνήγειρεν
ή Γαλλική Κυβέρνησις ό διασημότερος και
κομψότερος, δυνάμενος νά παραβλήθ ή προς τους
σημερινούς φάρους, είναι ό του Κορούνα, ό

1. Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΦΑΡΟΣ ΕΝ ΡΟΔΩ. 3. ΑΡΧΑΙΟΣ ΦΑΡΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΧΗΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ. 2. Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

5. Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΟΜΠΗΙΟΥ. 4. ΑΡΧΑΙΟΣ ΦΑΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ. 8. ΠΛΩΤΟΣ ΦΑΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

έμως "ή άνάγκη τέχνης καταβάλλεται". Και
οι άρχαιοί προσέλαβον την έσθήσειαν του φωτός,
έπως προφυλάττωται από των κινδύνων του
βολλου στοιχειού. Ήδη πρό τριαχιλίων έτών,
δυνάμεθα μετά θετικότητος νά άποφανθώμεν,
είχον έρωσθή τοιοῦτοι νυκτερινοί διά τους ναυ-
τιλλομένους οδηγοί. Και κατ' άρχάς μέν οι
φάροι ήσαν άπλαϊ πυράι άναπτόμενοι επί των
κορυφών των βράχων· κατόπι έκτίσθησαν πύρ-
γοι, έφ' ών έλαμبون έσθες. Αιώνες έλους πρό
Χριστού ίστατο επί ύψηλοῦ λόφου επί της ανα-
τολικής του Βοσπόρου όχθης νάδς άφειρωμένος
εις τον Δία Ουρανόν, τον θεόν των θαλασσο-
πόρων και των θεαλλών. Έπί της στέγης του
ναού τούτου έκείοντο την νύκτα πυράι, και σή-
μερον ακόμη Τούρκοι ναυτικοί αναβαίνουσι τον
λόφον έκείνον, έπως έκείθεν παρατηρήσωσι την
κατάστασιν του ουρανού και ίδωσιν άν όφειλωσι

άν έχρησίμευε και ως φάρος· άλλ' ή θέσις του
παρά την στενήν του λιμένος είσδον και ή θε-
βαιότης ότι ήτο άφειρωμένος εις τον Απώλλωνα,
τόν θεόν του φωτός, άποδεικνύουσιν άρκούτως
έτι και ως φάρος έχρησίμευεν. Ίποτίθεται
έπομένως ότι ή ύψομένη δεξιά του κολοσσού
έκράται μέγαν φανόν, οστις έξέπεμπεν έν νυκτι
τάς ίσχυράς του ακτίνας εις μεγάλην από-
στασιν.
Ο πρώτος όλων των φάρων της αρχαιότητος,
ού έχομεν άκριβή περιγραφήν, είναι ό φάρος
της έν Αίγύπτω Άλεξανδρείας. Ο φάρος ούτος
άνηγέρθη υπό Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, 270
έτη πρ. Χρ., επί μικράς νήσου έν τή είσοδω
του λιμένος, συνδεομένης διά στενής όδου πρός
την ήπειράν. Περί των μεγάλων του φάρου τού-
του διαστάσεων δύνάται τις νά λάθ η ιδέα, όταν
μάθ ήτι ή θέσις αυτού ήτο 400 τετραγωνικών

Πλίνιος· nocturnis ignibus cursum navium
regens (δηγών διά των νυκτερινών πυρών την
πορείαν των πλοίων). Άλλά και ό φάρος ούτος
παρήλθεν, ως παρέχονται πάντα τά άνθρώπινα.
Τό όνομα του άνεγείραντος τον φάρον τούτον
άρχιτέκτονος περιήλθε μέχρι ήμών, διότι ό
Στράβων άνεφέρει ότι επί του μαρμάρου ήτο
κεχαραγμένη ή έξής έπιγραφή· "Σώστρατος ό
Κνίδιος, ό του Δεξιφάνους υίός, τοίς ύψίστοις
θεοίς, προς όφελος των ναυτιλλομένων." Έτερος
άρχαιός συγγραφέας αναφέρει ότι ό Σώστρατος
έχάραξε μέν την έπιγραφήν ταύτην, άλλ' ότι
έκάλυψεν αυτήν κατόπι διά στρώσεως άσβεστού,
έπως άποδοθ ή άνέγερσις τή παραγγέλαντι
αυτήν βασιλεϊ. Μετά παρέλευσιν δέν αιώνων,
καταπεσούσης της στρώσεως, έφανερώθη τό
όνομα του μετρίοφρονος αρχιτέκτονος. Άρχαία
παράοσις άποδίδει την άνέγερσιν του φάρου

ρίσθησαν εις την Ίταλίαν, άλλ' άνήγειραν φά-
ρους και εις άλλας χώρας, ως κατέκτησαν, ώστε
επί της έξουσίας αυτών ή σειρά των φάρων
έξετείνετο από του Ατλαντικού Ωκεανού μέχρι
του Εύξεινου Πόντου, από της Βρετανίας μέχρι
του Πόντου. Οι σκουδαίτεροι φάροι ήσαν ό
παρά τάς έκβολάς του Χροσορρού εις την παρα-
λίαν της Συρίας, ό παρά την Κοδικήν της Ισπα-
νίας, ό της Ρόδου, ό του Βοσπόρου και της
Κυζίκου εις την Προποντίδα. Περίεργος φάρος
ήτο και ό έπνομαζόμενος "Η στήλη του Πομ-
πηίου", οστις άποδίδεται παραδόξως πως τή
Πομπηίω, έν ή άνηγέρθη επί Διοκλητιανού. Έκ
των φάρων, ος άνήγειρον οι Ρωμαίοι εις τά
παράλια της Άγγλίας ούζονται έτι έρείπια· ή
δέν άπεικόνισις αυτών ειρήται επί ρωμαϊκών
νομισμάτων. Έν τή έπαρχία της Ουαλλίας ού-
ζεται και σήμερον έτι ρωμαϊκός φάρος. Ο πύρ-

ρικός εις την μέγαν Άλέξανδρον, και αναφέρει
έτι επί της κορυφής αυτού ύπήρχε κάτοπτρον,
έν της διατήρησεως του όποιου έξήρητο ή διάρ-
κεια της πόλεως Άλεξανδρείας. Έπειδή δέ ό
πύργος έχρησίμευε και ως φάρος και ως φρού-
ριον του λιμένος, συνειδέετο τρόπον τινά ή ύπαρ-
ξις αυτού μετά της ύπάρξεως της πόλεως.

Η άνέγερσις του φάρου της Άλεξανδρείας
υπήρξεν άφαστηρία άλλων τοιούτων οικοδομών.
Πήσανόν είναι ότι και ή Καρχηδόνα προσέφυλτε
τους ναυτικούς της διά τοιούτων φανών, έδεδαιον
δέν είναι ότι οι Ρωμαίοι άνήγειρον φάρους έν
Ώσίτι, Ποσειδίσι και Ραθένη. Ο φάρος της
Ραθένης λέγεται ότι ήτο έφάμιλλος του της
Άλεξανδρείας. Άλλ' οι Ρωμαίοι δέν περιου-

έκείνον προς τιμήν της ήρωίδος Κορώνης, και
έτι επί της στέγης του οικοδομήματος ύπήρχεν
όρειχάλκινον όργανον, τό όποιον έκράται έν χειρά
κάτοπτρον. Τό κάτοπτρον τούτο είχε την ιδιό-
τητα ν' άντανακλή τά έχθρικά πλοία, τά όποια
ήρχοντο προς την πόλιν, και ούτω νά προφυ-
λάττη αυτήν από πάσης άπροσδοκίτου επίθε-
σεως.

Έκτός των στερεών φάρων είχαν οι Ρω-
μαίοι και πλωτούς φανούς, ος έμυμήθησαν και
οι νεώτεροι, από του 17, όμως αιώνας και έν-
τεύθεν.

Μετά την διάδοσιν του Χριστιανισμού με-
γάλως συνετέλεσαν τά μοναστήρια και τά διά-
φορα τάγματα των μοναχών εις την άποσθήσιν
των κινδύνων της θαλάσσης. Οι μοναχοί διε-
τήρουν έπιμελώς τό φώς των φάρων και έβου
δέν όπήρχον φάροι ήναπτον μεγάλας πυράς και

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΤΟΤΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οι επιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἑσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν επιστρέφονται.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΩΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΤΙΩΤΗ ΑΙΤΤΡΟ-ΟΥΤΤΡΙΚΟΥ ΛΩΓΑ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ) εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντηρίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πένανγκ καὶ Σιγκαπούρης τῆ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Κακόσττον διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀπριλίου, 15 Μαΐου, 15 Ἰουνίου, 15 Ἰουλίου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀνεπίπλωτα ὄψλων διατίθεται 10 μέτρα τῆν ὄψων, μεταξύ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μέτρα.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκίρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντηρίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 6 μ. μ. εἰς Φιόμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονικίαν, Θεσσαλονὴν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὰ Σάββατα τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μετ' προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἴτα δι' ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Ἐρμούπολιν, Σοφίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑξέστιου Πόντου (τῆς μητρὸς ἡλιάσεως) καὶ τοῦ Δουναβίου.

Εἰς ΤΥΝΙΑΔΑ κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντηρίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακοσῶν καὶ Μεσσίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιόμιον καὶ ἐκ Φιόμιου).

Εἰς ΔΑΔΑΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος.

Πλεοντέρας πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστῃ Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτορεῖον τοῦ αἰστρο-ουττρικοῦ Λώδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz αρ. 8).

ΑΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΠΛΟΥΤΗ.

Τὸ μοναδικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἀπαραίτητον εἰς πάντα Τραπεζίτην, Κεφαλαιοῦχον, Συμβολαιογράφον, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα κάτοχον γραμματίων λαχείου, περιέχει: α.) Ἐπίσημον καὶ ἀκριβὲς Κατάλογον ὅλων τῶν ὁμολογιῶν μετὰ λαχείου. Ἀυστριακῶν, Γερμανικῶν, Γαλλικῶν, Ἰταλικῶν, Βελγικῶν, Ρωσικῶν, Ἑλβετικῶν, Τσερικῶν, Ἑλληνικῶν, Ρομανικῶν κτλ., αἵτινες ἐκλήρωθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν κληρώσεως μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1884 καὶ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἀκόμη πρὸς ἐξαργύρωσιν. β.) Τοὺς Καταλόγους ὅλων τῶν αὐστριακῶν καὶ σύγρικῶν ὁμολογιῶν, ἐφ' ὧν ἐγένετο κατάσχεσις. γ.) Πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τοῦ χρόνου τῶν κληρώσεων, περὶ τῆς ἀξίας τῶν λαχῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τίτλων, ἀξίας τῶν τοκομεριδίων, τοῦ χρόνου καὶ ὅν γίνονται αἱ πληρωμαὶ αὐτῶν, καὶ ἐν γένει πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ἐν ἀντίτυπον φρ. 3,50. Πέντε ἀντίτυπα φρ. 15. Ἀπευθυντέον διὰ συναλλαγματικῆς ἢ καὶ γραμματοσύμῳν Au Moniteur de la Chance universelle, Vienne (Autriche).

Illustrirte Zeitung. Für Familien und Esciciefel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen. Probe-Nummern gratis und franco. Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten. Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

ΑΓΝΗΣ ΣΜΙΘ ΒΛΕΜΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ·

Τριφυλία ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ Ὠκεανῷ — Πρώται ἐτυπώσεις ἐν Ἀθήναις — Ἐν Ἀθήναις — Τὸ Σάβιον καὶ ὁ Ἰμμητός — Ὁ Μαραθῶν καὶ ἡ Ἄρνα — Ὁ ἱσθμὸς τῆς Κορίνθου καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος — Αἱ Μοκίραι καὶ ἡ Ἀργολικὴ πεδιάς — Ἐν Σπάρτῃ — Παρὰ τὸν Ταύγετον — Ἐπὶ τῆς Ἰθάκης — Τὸ Πάσα ἐν μὴνῃ — Ἀπὸ τῆς μὴνης εἰς Κρέκι — Ἐν Ὀλυμπίᾳ — Ἀπ' Ὀλυμπίας εἰς Μέγα Σπήλαιον — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν Στόγα — Ἑλληνικὴ φιλοφιλία — Δωαγέραι — Θύελλα ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ — Ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ εἰς Κέρκυραν — Ἡ γλιώσσα καὶ ὁ χαρᾶκτηρ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων — Τρόποι τοῦ περιουδεῖν ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Μετάφρασις Ἰ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ.

Τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ 16 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μεγάλου 8^{ου} συγκείμενον, καὶ περιέχον πολλὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντα, ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς κομψῶς καὶ πολυτελῶς δεδεμένον.

Τιμὴ Φράγκων 7.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΤΥΠΟΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ.

M. MINGHETTI.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων ἐπέμβσεις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διοικήσεως.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ εισαγωγὴ

Γ. Μικονίου διέκτορος τῆς Νομικῆς.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ. W. DRUGULIN 1885.

Ἐβρηται παρὰ τῆ τυπογραφείῳ W. DRUGULIN ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται φράγκων 5.

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ἑπιμετρος μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Σ. Κασδαγλί.

Ἐκδόσις πολυτελής μετὰ εἰκόνων

καὶ

Gustave Doré.

Ἐν Λειψίᾳ 1884. W. DRUGULIN.

Ἐκδίδεται κατὰ τεύχη· τιμὴ ἐκάστου τεύχους μάρκα 2.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑ. ELSTER-STR. 19.

Καρτοπωλιεὺν· Β. ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΟΥ ἐν Βερολίῳ, Φραγκοφόντῃ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.